

Sygn. akt II K 1348/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2021 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: asesor sądowy Dominik Mąka

Protokolant: Katarzyna Szczygieł

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 lipca 2020 roku, 26 października 2020 roku oraz 12 marca 2021 roku sprawy

P. P. syna M. i Z. z domu G.,

urodzonego (...) w N.

oskarżonego o to, że

w okresie od nieustalonego dnia lipca 2018 roku do 8 października 2018 roku w N. dokonał ukrycia dokumentu, którym nie ma prawa wyłącznie dysponować, w postaci dziennika budowy budynku mieszkalnego położonego na działce (...), działając na szkodę W. P.

tj. o przestępstwo z art. 276 kk

I. uznaje oskarżonego P. P. za winnego tego, że w okresie od nieustalonego dnia lipca 2018 roku do 8 października 2018 roku w N. dokonał ukrycia, usunięcia dokumentu, którym nie ma prawa wyłącznie dysponować, w postaci dziennika budowy budynku mieszkalnego położonego na działce (...), działając na szkodę W. P. to jest przestępstwa z art. 276 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 276 k.k. wymierza oskarżonemu P. P. 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

II. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego P. P. na rzecz oskarżycielki posiłkowej W. P. kwotę (...) (tysiąca siedmuset czterech) złotych tytułem wydatków poniesionych przez oskarżycielkę posiłkową;

III. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego P. P. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 150 (stu pięćdziesięciu) złotych tytułem opłaty, zaś na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w pozostałej części.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1348/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może			

<p>ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. P.	P. P. w okresie od nieustalonego dnia lipca 2018 roku do 8 października 2018 roku w N. dokonał ukrycia, usunięcia dokumentu, którym nie miał prawa wyłącznie dysponować w postaci dziennika budowy budynku mieszkalnego położonego na działce nr (...) działając na szkodę W. P. tj. przestępstwa z art. 276 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>P. P. i W. P. przez kilkanaście lat byli małżeństwem. W trakcie tego małżeństwa strony tego procesu rozpoczęły budowę domu jednorodzinnego położonego w dzielnicy H. na działce ewidencyjnej nr (...). To P. P. wykonywał zdecydowaną większość części czynności związanych z tą budową. Niemniej jednak w dokumentach urzędowych to zarówno P. P. jak i W. P. figurowali jako współinwestorzy tej budowy. Podobnie to na nazwiska W. P. i P. P. wystawiono dziennik budowy działki nr (...) Kierownikiem przedmiotowej budowy był J. M..</p>	<p>Zeznania świadka W. P. k. 7-8, k.78-</p> <p>Zeznania świadka J. M. k. 16, k.78-79</p> <p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. P. k. 45, k. 157-158</p>		
<p>Jeszcze przed faktycznym odbiorem budynku posadowionego na działce nr. 931/1 małżonkowie popadli w głęboki konflikt małżeński. W wyniku tego konfliktu przed sądami i organami administracji toczy się kilkadziesiąt postępowań karnych, cywilnych czy administracyjnych. Wobec byłych małżonków jako dłużników solidarnych toczy się postępowanie egzekucyjne z wniosku ich wierzyciela Banku Spółdzielczego w L.. W toku przedmiotowej egzekucji doszło do zajęcia nieruchomości dłużników, w tym działki (...),</p>	<p>Zeznania świadka W. P. k. 7-8, k.78-</p> <p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. P. k. 45, k. 157-158</p> <p>Opinia sądowo – psychiatryczna k. 84-86</p> <p>Zeznania świadka T. S. k. 95-96</p> <p>Zeznania świadka R. K. k. 156</p> <p>Zeznania świadka P. J. k. 157</p>		

<p>na której posadowiony jest dom jednorodzinny. Zajęciu uległa także działka przy ulicy (...), gdzie P. P. prowadził swoją działalność gospodarczą. Jak już podano dłużnicy są ze sobą silnie skonfliktowani i próbują doprowadzić do spłaty wierzyciela poprzez sprzedaż licytacyjną nieruchomości, na której zależy drugiej stronie tj. P. P. chce sprzedaż działki nr (...), natomiast W. P. chce spieniężyć działkę przy ulicy (...).</p>			
<p>W związku z nieporozumieniami pomiędzy inwestorami dziennik budowy znajdował się w posiadaniu kierownika budowy J. M. . 16 lipca 2018 roku P. P. wypożyczył ów dziennik budowy podając J. M., iż dokument ten jest mu niezbędny celem przedłożenia w banku.</p>	<p>Potwierdzenie wypożyczenia dziennika budowy k. 4</p> <p>Zeznania świadka W. P. k. 7-8, k.78-</p> <p>Zeznania świadka J. M. k. 16, k.78-79</p>		
<p>Niedługo po wypożyczeniu J. M. działając w imieniu W. P. prosił oskarżonego o zwrot tego dokumentu. 1 sierpnia 2018 roku wystosował nawet pisemne wezwanie, które P. P. odebrał następnego dnia. Jednocześnie oskarżonego o wydanie tego dokumentu prosiła W. P. wskazując, iż jest on potrzebny do odbioru budynku i zameldowania w nim siebie i</p>	<p>Pismo kierownika budowy J. M. k. 3</p> <p>Zeznania świadka W. P. k. 7-8, k.78-</p> <p>Zeznania świadka J. M. k. 16, k.78-79</p>		

<p>ich wspólnych dzieci. Oskarżony sprzeciwił się tym prośbom wskazując, iż dokumentu tego wymaga ich wierzyciel oraz komornicy sądowi prowadzący postępowanie wykonawcze.</p>			
<p>W rzeczywistości ani Bank Spółdzielczy w L. ani komornicy sądowi M. G. i T. S. nigdy nie wzywali dłużnika P. P. do przedłożenia tego dokumentu. Dokument też nie był potrzebny w trakcie czynności opisu i oszacowania prowadzonej przez R. K.. Działanie P. P. było motywowane chęcią sprawienia korzystnego dla niego przebiegu egzekucji z nieruchomości byłych małżonków. Do 8 października 2018 roku P. P. pomimo wielokrotnych prób nie wydał tego dokumentu W. P.. Przeciwnie odmówił jej wydania tego dokumentu. Jednocześnie P. P. uczynił ten dokument niedostępny dla jego legalnego dysponenta tj. W. P., która wiedziała jedynie, że dziennik budowy jest we władaniu jej męża, nie знаła natomiast miejsca jego przechowywania ani tym bardziej nie miała możliwości skorzystania z tego dokumentu.</p>	<p>Zeznania świadka W. P. k. 7-8, k.78-</p> <p>Zeznania świadka J. M. k. 16, k.78-79</p> <p>Pismo Banku (...) w L. k. 21, k. 39</p> <p>Pismo komornika sądowego M. G. k.54</p> <p>Pismo komornika sądowego T. S. k. 73</p> <p>Zeznania świadka M. K. k. 94</p> <p>Zeznania świadka T. S. k. 95-96</p> <p>Zeznania świadka R. K. k. 156</p> <p>Zeznania świadka P. J. k. 157</p>		
<p>P. P. do dnia zamknięcia rozprawy głównej był w posiadaniu tego dokumentu, którego nigdy nie wydał W. P.. Pomimo</p>	<p>Zeznania świadka W. P. k. 7-8, k.78-</p>		

<p>tego W. P. w drodze decyzji administracyjnych uzyskała odbiór budynku położonego przy ulicy (...) tj. na działce (...) i zameldowała się w nim. Do uzyskania tych dokumentów posłużył oskarżycielce posiłkowej duplikat dziennika budowy wystawiony przez odpowiedni organ administracyjny. Do dnia rozstrzygnięcia tej sprawy nie udało się skutecznie zlicytować działek stanowiących zainteresowanie stron tego procesu.</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. P. k. 45, k. 157-158</p> <p>Dokumentacja przedłożona przez oskarżonego w trakcie rozprawy w dniu 12 marca k. 107-155</p>		
<p>P. P. ma 45 lat. Jest on obywatelem Polski. P. P. jest osobą rozwiedzioną. Posiada on wykształcenie średnie. Przez wiele lat prowadził on działalność gospodarczą. Oskarżony w chwili wydania wyroku był osobą formalnie niekaraną. Jednak w Sądzie Rejonowym Nowym Sączu toczą się inne postępowania karne przeciwko oskarżonemu. P. P. został również nieprawomocnie uznany za winnego występkowi z art. 207 § 1 k.k. popełnionego na szkodę W. P.. Oskarżony P. P. leczy się neurologicznie w związku z przebyłym udarem mózgu. Niemniej jednak w chwili czynu posiadał on zdolność jego rozpoznania i pokierowania swoim postępowaniem. P. P. jest właścicielem kilku nieruchomości. Jednakże</p>	<p>Zeznania świadka W. P. k. 7-8, k.78-</p> <p>Zaświadczenie o stanie majątkowym k. 37-38</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego P. P. k. 45, k. 157-158 w zakresie danych osobopoznawczych</p> <p>Opinia sądowo – psychiatryczna k. 84-86</p> <p>Karta karna k.72</p> <p>Wiedza posiadana przez Sąd z urzędu, na którą uwagę zwrócił Sąd jak również było to przedmiotem oświadczeń stron tego procesu.</p>		

nieruchomości te są obiektem zajęcia w toku egzekucji komorniczych. P. P. jest zobowiązany alimentacyjnie łożyć na utrzymanie swoich dzieci, która to egzekucja również prowadzona jest z majątku oskarżonego. Oskarżony nie posiada w swoim majątku cennych ruchomości.			
o.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Wyjaśnienia oskarżonego P. P.	Oskarżony P. P. zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i w toku rozprawy głównej nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. W toku dochodzenia wyjaśnił, iż pobrał on	

ten dziennik budowy w celu przedłożenia go w Banku Spółdzielczym w L., który to podmiot jest wierzycielem jego, oskarżycielki posiłkowej i jej rodziców. Oskarżony zaprzeczał jakoby jego ówczesna żona zwracała się do niego o wydanie tego dokumentu. Natomiast odmówił on wydania tego dziennika, kierownikowi budowy z uwagi na konieczność przedłożenia tego dokumentu wierzycielowi i komornikowi sądowemu prowadzącemu postępowanie egzekucyjne z nieruchomości. Nadto oskarżony zwracał uwagę, iż tylko on jest osobą współpracującą z powyższymi podmiotami, a w związku z prowadzoną egzekucją to bank jest dysponentem tego dokumentu. Dodatkowo P. P. wskazał, iż jego żona nie była zainteresowana ugodowym rozstrzygnięciem tego sporu. Natomiast w toku rozprawy głównej oskarżony podkreślał, iż motywem jego działania była chęć współpracy z wierzycielem i uniemożliwienie oskarżycielce posiłkowej zameldowania się w rzeczonym budynku mieszkalnym. Oskarżony w żaden sposób nie zaprzeczył, iż ów dokument cały czas znajduje się w jego władaniu. Niemniej oskarżony podkreślił, iż

oskarżycielka i tak uzyskała wspomnianą decyzję w oparciu o duplikat tego dokumentu, wystawiony na skutek jej fałszywego oświadczenia. Dodatkowo P. P. wskazał, iż chciał on ugodowo zakończyć rzeczony spór. Nadto oskarżony wskazywał, iż to on w zdecydowanej większości czynił starania o budowę tego domu zarówno w aspekcie finansowym jak i działań faktycznych. Sąd Rejonowy uznał, iż wyjaśnienia oskarżonego P. P. są jedynie częściowo wiarygodne. Brak jest bowiem podstaw do obdarzenia ich walorem wiarygodności w zakresie jakim oskarżony podał, iż W. P. nie zwracała się do niego o wydanie tego dziennika. W tym miejscu należy zwrócić uwagę nie tylko na jasne i kategoryczne zeznania pokrzywdzonej, lecz także depozycje J. M. wskazującego, iż działał on na wyraźne zlecenie W. P.. Ponadto należało zwrócić uwagę, iż niewątpliwie brak posiadania dziennika budowy w sposób istotny utrudnił proces odbioru tego budynku i zameldowania pokrzywdzonej. Tym samym wiarygodne są jej zeznania w zakresie jakim podawała, iż w inkryminowanym okresie czasu wielokrotnie prosiła o wydanie tego dokumentu. Nadto Sąd

Rejonowy zważył, iż ogół wyjaśnień oskarżonego wskazuje na jego intencjonalne działanie zmierzające do uniemożliwienia oskarżycielce posiłkowej zameldowania w tym lokalu, co miało usprawnić proces ewentualnej egzekucji tej nieruchomości. Tym samym zasady doświadczenia życiowego jednoznacznie wskazują, iż działanie P. P. – osoby silnie skonfliktowanej z ówczesną żoną było podyktowane chęcią realizowania własnego partykularnego interesu, a przy okazji pogorszeniem pozycji w konflikcie jego żony. Do tego warto zwrócić uwagę na kategoryczne zeznania świadków tj. T. S. i przedstawicieli wierzyciela, którzy wskazali, iż nigdy nie domagali się od żadnego z dłużników przedstawienia dziennika budowy. Owe oświadczenie deprecjonują wartość dowodową wyjaśnień P. P. w tym zakresie, który przecież w toku dochodzenie utrzymywał, iż jego posiadanie tych dokumentów wiąże się właśnie z zaleceniami owych podmiotów. Nadto także świadek K. zaprzeczył jakoby dziennik budowy był mu niezbędny do przeprowadzenia czynności opisu i oszacowania. Świadczenie ci także podkreślili, iż P.

		<p>P. zależy na sprzedaży w trybie egzekucji budynku aktualnie zamieszkanego przez oskarżycielkę posilkową, podczas gdy oskarżycielka posilkowa pragnie swoje zobowiązania uiścić poprzez sprzedaż nieruchomości na ulicy (...), gdzie znajdowała się firma oskarżonego. Natomiast w pozostałym zakresie wyjaśnień oskarżonego należało stwierdzić, iż ów stan faktyczny był w zasadzie niesporny. P. P. w żaden sposób bowiem nie negował faktu pobrania tego dziennika budowy od J. M., a także faktu, iż uczynił ten dokument niedostępnym dla jego żony. Podobnie oskarżony nie kwestionował, iż rzeczony dokument cały czas pozostaje w jego posiadaniu. W związku z powyższym Sąd Rejonowy jedynie we wskazanym wyżej zakresie posłużył się wyjaśnieniami złożonymi przez oskarżonego P. P..</p>	
<p>Zeznania świadka W. P.</p>	<p>Sąd Rejonowy ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie uznał za w pełni wiarygodne zeznania świadka W. P.. Oczywiście oskarżycielka posilkowa jest osobą silnie zaangażowaną w spór z byłym mężem. Niemniej jednak jej zeznania pozostawały koherentne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w tej</p>		

sprawie. W szczególności J. M. zeznawał, iż W. P. wielokrotnie starała się o uzyskanie tego dokumentu. Niewątpliwie zgodne z zasadami doświadczenia życiowego są też stwierdzenia świadka, iż prosiła o wydanie tego dokumentu nie tylko poprzez J. M. lecz także osobiście w trakcie rozmów z byłym mężem, który miał wówczas zasłaniać się koniecznością przedstawienia tego dokumentu wierzycielowi i komornikowi sądowemu. Sąd Rejonowy zważył także, iż W. P. zeznając w tej sprawie był co prawda zdenerwowana jednakże odpowiadała na w sposób jasny na wszystkie zadawane jej pytania, nie uciekając od udzielenia odpowiedzi, na którekolwiek z nich. Co więcej w swoich oświadczeniach wiedzy W. P. koncentrowała się na okolicznościach mających znaczenie dla rozstrzygnięcia procesu. Nadto zeznania świadka należy ocenić jako jasne, spójne i pozbawione jakichkolwiek zarówno wewnętrznych jak i zewnętrznych sprzeczności.

Oskarżycielka posiłkowa w żadnym razie nie negowała jednocześnie możliwości uzyskania odbioru domu bez dziennika budowy, wskazując na zwiększone w związku z tym wydatki. Dlatego też Sąd Rejonowy

	uznał zeznania W. P. za wiarygodne i przydatne dla poczynienia ustaleń faktycznych w tej sprawie.	
Zeznania świadka J. M.	<p>Brak było także jakichkolwiek podstaw do podważenia oświadczeń wiedzy złożonych przez świadka J. M.. Osoba ta jest obca dla stron tego procesu i z inkryminowanym zdarzeniem zetknęła się na skutek wykonywania obowiązków kierownika budowy. J. M. zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i rozprawy głównej zeznawał w sposób rzeczowy, opanowany, pozbawiony nadmiernej emocjonalności. Nadto wypadało zauważyć, iż twierdzenia faktyczne świadka J. M. pozostawały zgodne z dokumentacją zgromadzoną w toku procesu. Jednocześnie zeznania tego świadka nie pozostawały sprzeczne z depozycjami oskarżonego, który nie kwestionował faktu zwrócenia się kierownika budowy o zwrot dziennika i powodów, dla których P. P. odmówił wydania tego dziennika. Jednocześnie warto zwrócić uwagę, iż świadek w sposób jasny podał, iż działał on w tym zakresie na wyraźne zlecenie W. P.. Sąd Rejonowy nie dostrzegł także w zeznaniach J. M. jakichkolwiek sprzeczności</p>	

	<p>dyskwalifikujących złożone przez niego oświadczenia wiedzy. Stąd też w realiach tego procesu Sąd uznał owe zeznania za wiarygodne i przydatne do poczynienia ustaleń faktycznych.</p>	
<p>Zeznania świadka M. K.</p>	<p>Jednocześnie nie było powodów do podważenia wiarygodności zeznań M. K.. Świadek zaprzeczył jakoby bank, którym zarządza zwracał się do P. P. o przedstawienie dziennika budowy. Jednocześnie Sąd Rejonowy zwrócił uwagę na niewielką przydatność zeznań tego świadka w pozostałym zakresie albowiem M. K. w sposób stanowczy podał, iż nie ma on większej wiedzy odnośnie losów tego dziennika budowy.</p>	
<p>Zeznania świadka T. S.</p>	<p>Sąd Rejonowy uznał także za wiarygodne zeznania świadka T. S.. Świadek ten wskazywał, iż nigdy nie obligował on P. P. do wydania bądź przedstawienia mu dziennika budowy posadowionej na działce (...). W tym zakresie zeznania komornika sądowego były zgodne ze złożonym przez niego uprzednim pismem procesowym. Nadto T. S. zwracał uwagę, iż W. P. podejmuje działania torpedujące skuteczność egzekucji z nieruchomości, na której położony jest budynek mieszkalny.</p>	

Dodatkowo komornik sądowy zwrócił uwagę, iż oskarżycielka posiłkowa dysponowała kserokopią owego dziennika w trakcie czynności opisu i oszacowania. W okolicznościach niniejszej sprawy nie zaktualizowały się żadne powody wskazujące na brak wiarygodności depozycji złożonych przez T. S.. Co prawda świadek zeznawał w sposób emocjonalny, będąc wyraźnie zdenerwowany, jednakże jego depozycje posiadały przymiot rzeczowości, Sąd Rejonowy wziął pod uwagę także fakt, iż zeznania komornika sądowego pozostawały zgodne z zeznaniami przedstawicieli wierzyciela i rzeczoznawcy majątkowego, który dokonywał opisu i oszacowania tej nieruchomości. Zeznania świadka T. S. nie zawierały także jakichkolwiek sprzeczności wewnętrznych. Stąd też Sąd Rejonowy ustalając stan faktyczny w tej sprawie posłużył się posiłkowo oświadczeniami wiedzy złożonymi przez T. S..

Zeznania świadka R. K.

Podobnie brak było powodów do podważenia wiarygodności zeznań R. K.. Świadek ten zeznawał w sposób jasny, spójny logiczny. R. K. swoje oświadczenia wiedzy ograniczył jedynie

	<p>do faktów, których był bezpośrednim świadkiem, nie czyniąc żadnych ocen czy uwag odnośnie stron tego postępowania. Jednocześnie Sąd Rejonowy zważył na ograniczoną przydatność zeznań tego świadka, albowiem nie wiedział on, który z dłużników przedłożył w dniu opisu i oszacowania rzeczony dziennik budowy. Należało też zwrócić uwagę, iż świadek ten w sposób kategoryczny zaprzeczył, ażeby dziennik ten był mu potrzebny do przeprowadzenia tej czynności.</p>	
Zeznania świadka P. J.	<p>Sąd Rejonowy uznał także za wiarygodne i przydatne do poczynienia ustaleń faktycznych w tej sprawie zeznania świadka P. J.. Świadek ten już na samym początku swoich zeznań zaprzeczył jakoby Bank Spółdzielczy w L. miał kiedykolwiek zwracać się do któregoś z dłużników o przedłożenie dziennika budowy. Świadek opisał także swój udział w czynnościach związanych z prowadzoną egzekucją komorniczą. Zeznania świadka należy ocenić jako rzeczowe. Świadek jest osobą całkowicie obcą dla stron, nie mającą żadnego interesu w składaniu zeznań o określonej treści. Nadto zeznania świadka były koherentne z danymi przedstawionymi</p>	

	<p>przez inne osobowe źródła dowodowe w tym postępowaniu, a także z pisemnym oświadczeniem banku. Sąd Rejonowy nie ujawnił także jakichkolwiek sprzeczności podważających wiarygodność zeznań P. J..</p>	
<p>Opinia sądowo psychiatryczna -</p>	<p>W ocenie Sądu Rejonowego w pełni przydatna dla poczynienia ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie była ocena biegłych psychiatrów M. B. oraz H. B.. Biegli ci w sposób kompletny odpowiedzieli na zadane im przez organ procesowy pytania dotyczące zdrowia psychicznego oskarżonego P. P.. Jednocześnie w toku tego procesu nie ujawniła się żadna okoliczność podważająca kompetencje biegłych do sporządzania tego rodzaju dokumentów procesowych jak również brak było podstaw do powzięcia wątpliwości, co do ich bezstronności w tej sprawie. Sąd nie ma także zastrzeżeń odnośnie obranej przez biegłych metodologii badań oraz zgodności opracowanych przez nich wniosków końcowych z wynikami badania ambulatoryjnego. Co więcej żadna ze stron tego procesu w żaden sposób nie kwestionowała treści zawartych w powyższym dokumencie procesowym. Stąd też Sąd Rejonowy ustalając</p>	

	<p>okoliczności wymagające wiedzy specjalistycznej związanej ze zdrowiem psychicznym oskarżonego oparł się w pełni na opinii sądowo – psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy M. B. i H. B..</p>	
<p>pismokierownika budowy J. M. k. 3, potwierdzenie wypożyczenia dziennika budowy k. 4, pismo Banku (...) w L. k. 21, k. 39, zaświadczenie o stanie majątkowym k. 37-38 pismo komornika sądowego M. G. k.54, pismo komornika sądowego T. S. k. 73, a także dokumentacja przedłożona przez oskarżonego w trakcie rozprawy w dniu 12 marca</p>	<p>Brak było także jakichkolwiek podstaw do podważenia wiarygodności innych dowodów włączonych w krąg materiału dowodowego w niniejszej sprawie tj. między innymi notatek urzędowych, pisma kierownika budowy J. M. k. 3, potwierdzenia wypożyczenia dziennika budowy k. 4, pismo Banku (...) w L. k. 21, k. 39, zaświadczenia o stanie majątkowym k. 37-38 pisma komornika sądowego M. G. k.54, pisma komornika sądowego T. S. k. 73, a także dokumentacji przedłożona przez oskarżonego w trakcie rozprawy w dniu 12 marca k. 107-155. Przedmiotowe dokumenty zostały sporządzone zgodnie z obowiązującym prawem, przez osoby do tego kompetentne i we właściwej formie. Nadto żadna ze stron procesu nie kwestionowała danych zawartych w przedmiotowych dokumentach.. W związku z powyższym również te dokumenty stanowiły podstawę ustaleń</p>	

	faktycznych poczynionych przez Sąd Rejonowy w przedmiotowej sprawie.		
0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
P. P. został oskarżony o to, że w okresie od nieustalonego dnia lipca 2018 roku do 8 października 2018 roku w N. dokonał ukrycia dokumentu, którym nie ma prawa wyłącznie dysponować w postaci dziennika budowy budynku mieszkalnego położonego na działce (...) działając na szkodę W. P.			

tj. o przestępstwo z art. 276 k.k.

Zgodnie z treścią art. 276 k.k. występku tego dopuszcza się ten kto niszczy, uszkadza, czyni bezużytecznym, ukrywa lub usuwa dokument, którym nie ma prawa wyłącznie rozporządzać. Nie ulega żadnej wątpliwości, iż powyższy czyn jest typem powszechnym z działania. Tym samym sprawcą tego przestępstwa może być każdy kto nie jest władny wyłącznie rozporządzać dokumentem. Odnosząc się do przedmiotu czynności wykonawczej tj. pojęcia dokumentu należy zważyć, iż zgodnie z treścią art. 115 § 14 k.k. dokumentem jest każdy przedmiot lub inny zapisany nośnik informacji, z którym jest związane określone prawo, albo który ze względu na zawartą w nim treść stanowi dowód prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne. Oczywiście jak już wskazano wyżej na gruncie odpowiedzialności karnej określonej tym przepisem wyłączono oddziaływanie na dokument, którego sprawca jest podmiotem władnym do wyłącznego rozporządzania.

Jednocześnie na gruncie art. 276 k.k. ustawodawca określił cztery równoprawne formy czasownikowe tego typu

czynu zabronionego. Mianowicie są nimi jego zniszczenie, uszkodzenie, ukrycie i usunięcie. Oczywistym jest także, iż zasada określoności prawa karnego uniemożliwia pociąganie do odpowiedzialności karnej za innego rodzaju formy oddziaływania na dokument. Tym samym niezwykle ważnym jest odkodowanie treści owych znamion czasownikowych występku z art. 276 k.k. Zarówno w orzecznictwie jak i doktrynie prawa karnego podaje się, iż ze zniszczeniem dokumentu mamy do czynienia w sytuacji, kiedy na skutek dochodzi do zniszczenia materialnego nośnika danych stanowiących substrat dokumentu jak również sytuacja kiedy to zniszczeniu ulega sam tekst stanowiący wyraz definicji zawartej w art. 115 § 14 k.k. Natomiast pojęcie uszkodzenia należy utożsamiać z jedynie częściowym zniszczeniem nośnika danych bądź tekstu dokumentu, co wiąże się z ograniczeniem funkcji jakie może pełnić on w obrocie prawnym. Jednocześnie na równi z tymi znamionami penalizowane jest uczynienie dokumentu bezużytecznym. To pojęcie należy zidentyfikować jako modyfikację treści dokumentu uniemożliwiającą czynienie użytku z dokumentu. Więcej

kłopotów przysparzają pozostałe użyte przez ustawodawcę znamiona czasownikowe tj. pojęcie usunięcia i ukrywania. Według dominującego poglądu zawartego chociażby w komentarzu do kodeksu karnego pod redakcją W. W. czy orzecznictwie Sądu Najwyższego ukrycie dokumentu. polega na utajnieniu miejsca jego przechowywania. „Istota ukrycia dokumentu polega na ulokowaniu go w miejscu nieznanym dla osoby uprawnionej, gdy sprawca swoje działanie w sposób świadomy ukierunkowuje na wywołanie takiego stanu, aby dokument był ukryty, schowany, niedostępny dla osoby uprawnionej” (wyrok SA w Katowicach z 9.12.2010 r., II AKa 397/10, LEX nr 785456; por. także wyrok SA w Katowicach z 28.06.2005 r., II AKa 166/05, LEX nr 164575; wyrok SN z 21.08.2012 r., III KK 403/11, OSNKW 2013/1, poz. 2; wyrok SA w Katowicach z 24.07.2014 r., II AKa 188/14, LEX nr 1537362; wyrok SA w Krakowie z 17.06.2015 r., II AKa 109/15, KZS 2015/7–8, poz. 55). Ukrycie dokumentu ma miejsce wówczas, gdy dokument, którym sprawca nie ma prawa wyłącznie dysponować, został umieszczony w takim miejscu, o którym osoba uprawniona do

dysponowania nie wie lub do którego nie ma dostępu albo ma dostęp utrudniony (por. wyrok SN z 23.05.2002 r., V KKN 404/99, OSNKW 2002/9-10, poz. 72, z glosą M. Siwka, Prok. i Pr. 2003/6, s. 109-115). W przypadku gdy na sprawcy ciąży obowiązek wyjawienia miejsca, w którym znajduje się dokument, niewykonanie tego obowiązku może być równoznaczne z jego ukryciem. Jako ukrycie dokumentu można także potraktować odmowę wykonania obowiązku jego wydania osobie uprawnionej (por. wyrok SN z 9.08.2000 r., V KKN 208/00, OSNKW 2000/9-10, poz. 84; J. Satko, Glosa...; wyrok SA w Katowicach z 2.02.2016 r., II AKa 380/15, LEX nr 2009556). Natomiast w tym samym komentarzu pojęcie usunięcia dokumentu definiuje się jako wszelkie czynności prowadzące do uczynienia go niedostępnym dla osoby uprawnionej, choćby znane było miejsce przechowywania tego dokumentu. Znięciem usunięcia spełni wywiezienie dokumentu za granicę lub zamknięcie go w szafie pancерnej. Usunięciem dokumentu będzie także pozbawienie nad nim władztwa dotychczasowego dysponenta. W ocenie Sądu Rejonowego pojęcia

ukrycia i usunięcia dokumentu nie pozostają w stosunku logicznym wykluczania. Możliwe więc jest ażeby to samo zachowanie sprawcy jednocześnie było ukrywaniem i usunięciem dokumentu. Nie ulega natomiast wątpliwości, iż z uwagi na brak umieszczenia w art. 276 k.k. klauzuli nieumyślności możliwe jest popełnienie tego występku jedynie umyślnie. Przyjmuje się, iż na gruncie tego artykułu strona podmiotowa obejmuje dwie postaci zamiaru wymienione w art. 9 § 1 k.k. Nadto należy wskazać, iż w przypadku kluczowej dla tej sprawy formy czasownikowej ukrywania dokumentu, ów występki stanowi tzw. przestępstwo trwałe. Tym samym cały okres bezprawnego ukrywania dokumentu stanowi jeden czyn zabroniony.

Przekładając powyższe stwierdzenia natury ogólnej na okoliczności stanu faktycznego ujawnionego w toku przedmiotowego procesu Sąd Rejonowy ocenił, iż zachowanie oskarżonego P. P. wypełniło znamiona zarzucanego mu występku. W pierwszej mierze należy wskazać, iż niewątpliwie dziennik budowy posadowionej na działce będącej współwłasnością

oskarżonego i oskarżycielki posiłkowej spełnia legalną definicję dokumentu. Oczywistym jest bowiem stwierdzenie, iż w dokumencie tym zawarto wiele danych stanowiących dowód stosunku prawnego. Nadto z uwagi na jego charakter w prawie budowlanym można stwierdzić, także iż sam ten dokument w sobie posiada istotne znaczenie prawne. W związku z powyższym Sąd Rejonowy ocenił, iż dziennik budowy działki (...) spełnił definicję legalną dokumentu określoną w art. 115 § 14 k.k. W dalszej kolejności należało wystawić, iż dokument ten dotyczył budowy prowadzonej na działce będącej współwłasnością W. i P. P.. Także strona tytułowa tego dokumentu obrazuje, iż inwestorami w rozumieniu przepisów prawa budowlanego był każdy z byłych małżonków. Podobnie zeznania świadka J. M. wskazują, iż zarówno oskarżony jak i jego była żona posiadali równe prawo do władania tym dokumentem, gdyż oboje byli inwestorami. W związku z powyższym należało stwierdzić, iż przedmiotowy dziennik budowy nie był dokumentem, którym był władny wyłącznie rozporządzać oskarżony P. P.. Irrelevantny w tym zakresie pozostaje

fakt, kto dokonywał faktycznych czynności w procesie inwestycyjnym czy nadzorował ową budowę, albowiem z uwagi na prawa własności, a także samą treść dziennika budowy każdy z małżonków był upoważniony do władania tym dokumentem. E. z uwagi na zakres posiadania żaden z małżonków nie był władny do wyłącznego rozporządzania tym dokumentem. Biorąc to pod uwagę Sąd Rejonowy stwierdził, iż rzeczony nośnik danych w postaci dziennika budowy mógł stanowić przedmiot występku z art. 276 k.k. albowiem oskarżony P. P. nie był jedyną osobą uprawnioną do posługiwania się tym dokumentem. Nadto należało wskazać, iż inkryminowane zachowanie oskarżonego miało polegać na pobraniu tego dziennika od kierownika budowy J. M. i następnie przetrzymywanie go w bliżej nieokreślonym miejscu. Co szczególnie istotne oskarżony P. P. nie wydał tego dokumentu na żądanie innej osoby uprawnionej tj. oskarżycielki posiłkowej W. P.. Oskarżycielka owo żądanie wyrażała wielokrotnie zarówno w sposób bezpośredni (osobiste prośby) jak i pośredni (poprzez wskazania kierownika

budowy) i pomimo tego oskarżony w okresie objętym skargą oskarżycielską nie zdecydował się wydać tego dziennika budowy jego równoprawnemu posiadaczowi. Co więcej oskarżony P. P. nie tylko nie zrealizował żądania oskarżycielki posiłkowej lecz w sposób kategoryczny odmówił wydania tego dokumentu, pomimo jej wyraźnego żądania. Już powyższe stwierdzenie wystarcza aby stwierdzić, zgodnie z powyżej przytoczonymi judykatami, iż P. P. wyczerpał swoim zachowaniem znamiona przedmiotowe tego typu czynu zarzucanego aktem oskarżenia. Co więcej godzi się zauważyć, iż oskarżony P. P. utajnił miejsce przechowywania tego dokumentu, albowiem jego pełnoprawny dysponent tj. W. P. wiedziała jedynie, że ten dokument znajduje się w dyspozycji jej męża, nie mając wiedzy na temat miejsca fizycznego przechowywania dziennika. Dodatkowo godzi się zauważyć, iż P. P. w sposób kłamliwy swój opór tłumaczył dyspozycjami komorników sądowych i wierzyciela tj. Banku Spółdzielczego w L., podczas gdy w rzeczywistości te podmioty nigdy nie żądały przedstawienia tego dokumentu. Jednocześnie

warto wskazać, iż P. P. podczas ostatniego terminu rozprawy przyznał dlaczego pozbawił W. P. władztwa nad tym dokumentem tj. jego działanie było motywowane chęcią uniemożliwienia odbioru technicznego budynku posadowionego na działce (...) i w konsekwencji uzyskaniu decyzji o zameldowaniu oskarżycielki posiłkowej wraz z dziećmi, co miało istotnie utrudnić postępowanie egzekucyjne prowadzone z tej nieruchomości.

Jednocześnie Sąd Rejonowy nie miał wątpliwości, iż oskarżony swoim zachowaniem jednocześnie nie tylko ukrył rzeczony dokument lecz także uczynił go niedostępnym dla osoby uprawnionej. Tego rodzaju działanie w świetle wskazań judykatury i doktryny wyczerpuje znamię usunięcia dokumentu. Tym samym Sąd Rejonowy wskazując na charakter logiczny znamion usunięcia i ukrycia dokumentu uznał, iż inkryminowane działanie wypełniało jednocześnie te dwa znamiona czasownikowe występującego w art. 276 k.k. Należy bowiem wskazać, iż oskarżony nie tylko odmówił wydania tego dziennika budowy wobec żądania osoby do tego uprawnionej – realizacja

znamion formy ukrycia dokumentu zgodnie z tezą zawartą w orzeczeniu Sądu Najwyższego w sprawie V KKN 208/00 jak też uczynił go niedostępnym dla jego pełnoprawnego dysponenta teza 10 komentarza do art. 276 k.k. autorstwa W. W.. Natomiast odnosząc się do problematyki strony podmiotowej Sąd Rejonowy nie miał żadnych wątpliwości, iż oskarżony P. P. działał z zamiarem bezpośrednim realizacji znamion czynu zabronionego. Wskazać bowiem należy, iż oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę z posiadania przez W. P. prawa do władania tym dziennikiem budowy i pomimo to oskarżony w celu realizacji swoich partykularnych interesów związanych z postępowaniem egzekucyjnym zdecydował się ukryć, usunąć dziennik budowy, co miało w mniemaniu oskarżonego przynajmniej w sposób istotny utrudnić możliwość odbioru budynku i uzyskaniu decyzji o zameldowaniu w nim W. P. i dzieci stron. Tym samym stwierdzić trzeba, iż P. P. chciał ukryć ten dokument przed W. P./względnie uczynić go dla niej niedostępnym. W związku z powyższym należało stwierdzić, iż P. P. swoim działaniem wypełnił znamiona czynu

zabronionego opisanego w art. 276 k.k.

Powyższe stwierdzenie aktualizuje konieczność oceny kolejnego elementu struktury przestępstwa tj. stopnia społecznej szkodliwości. Rozpatrując tę problematykę należy stwierdzić, iż ustawodawca w art. 115 § 2 k.k. zawarł zamknięty katalog kwantyfikatorów stopnia społecznej szkodliwości. Zgodnie z tym przepisem Sąd oceniając stopień społecznej szkodliwości danego czynu jest zobowiązany wziąć pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. W ocenie Sądu Rejonowego czyn oskarżonego P. P. był społecznie szkodliwy w rozumieniu art. 1 § 2 k.k. jednakże stopień jego społecznej szkodliwości należy ocenić jako średni. Na owo stwierdzenie wpływa fakt, iż okres ukrywania/usunięcia dokumentu objęty skargą oskarżycielską nie był długi, co w sposób oczywisty redukowało poziom karygodności

tego zachowania. Nadto należało zwrócić uwagę, iż pomimo tych bezprawnych zabiegów oskarżonego W. P. finalnie uzyskała korzystne dla siebie decyzje administracyjne.

Jednocześnie należało zwrócić uwagę iż zachowanie oskarżonego istotnie utrudniło oskarżycielce posiłkowej uzyskanie tego rodzaju rozstrzygnięcia i w sposób istotny opóźniło jej prawne zajęcie nieruchomości. Na poziom społecznej szkodliwości tego czynu miał też wpływ fakt, iż oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim jego popełnienia. Co więcej P. P. zachowaniem tym działał w celu naruszenia interesów pokrzywdzonej. Sąd Rejonowy nie stwierdził zarazem, iż stopień społecznej szkodliwości miał być limitowany na skutek rzekomej motywacji sprawcy jaką miała być ochrona interesów jego wierzyciela. W tym miejscu należy w sposób jednoznaczny stwierdzić, iż w świetle zeznań występujących w tej sprawie świadków w tym przedstawicieli wierzyciela i komornika sądowego byli małżonkowie posiadają przeciwstawne interesy w toku prowadzonej egzekucji i każdemu z nich zależy aby w toku czynności wykonawczych spieniężyć obiekty będące

przedmiotem troski drugiej strony tego konfliktu. Nie można więc w tym miejscu wskazać, iż owe okoliczności czynu zmniejszyły poziom jego karygodności, przeciwnie wskazują one na intencjonalny charakter działania oskarżonego wykorzystującego posiadanie dokumentu, którego nie ma on prawa wyłącznie dysponować do stworzenia negatywnej sytuacji dla innego równoprawnego dysponenta owego dziennika budowy. W związku z powyższym Sąd Rejonowy stwierdził, iż czyn był karygodny w rozumieniu art. 1 § 2 k.k.

Podobnie Sąd Rejonowy uznał, że oskarżony P. P. ponosi winę w rozumieniu art. 1 § 3 k.k. W tej materii należy wskazać, iż oskarżony jest osobą dorosłą, ukształtowaną społecznie, która doskonale zdaje sobie sprawę z brzmienia normy sankcjonowanej. Ponadto w świetle opinii biegłych psychiatrów nie można stwierdzić, iż P. P. w chwili czynu miał choćby ograniczoną zdolność rozpoznania jego znaczenia bądź pokierowania swoim postępowaniem. Sąd Rejonowy zważył także, iż działanie oskarżonego było działaniem przemyślanym, ukierunkowanym na utrudnienie oskarżycielce

posiłkowej zamieszkania w nowo wybudowanym domu jednorodzinnym. Dodatkowo nie można w żadnym razie twierdzić, iż oskarżony działał w stanie wyższej konieczności/obronie koniecznej czy innej anormalnej sytuacji motywacyjnej. Tego rodzaju stanem wyłączającym zawinienie nie może być bowiem rzekome działanie na korzyść wierzyciela. Przede wszystkim należy bowiem zważyć, iż na gruncie niniejszej sprawy nie mieliśmy do czynienia z bezprawnym zamachem na ich dobro prawne ze strony oskarżycielki posiłkowej, której prawem podmiotowym było uzyskanie decyzji o zameldowaniu w domu stanowiącym jej własność. Natomiast oczywisty fakt mniejszej atrakcyjności owej nieruchomości wywołany taką decyzją nie może uprawniać oskarżonego do podejmowania bezprawnych działań uniemożliwiających lub znacznie utrudniających realizację przysługujących oskarżycielce posiłkowej praw. Podobnie za stan wyższej konieczności nie może uchodzić chęć spieniężenia majątku pozostające w zainteresowaniu oskarżycielki posiłkowej zamiast nieruchomości atrakcyjnych dla oskarżonego. Stąd też Sąd Rejonowy stwierdził,

iż przypisane P. P. zachowanie było zawinione w świetle wymogów normatywnej teorii winy, a w toku tego procesu nie ujawniły się czynniki limitujące poziom tego zawinienia.

Nadto w ocenie Sądu Rejonowego silny konflikt pomiędzy stronami tego procesu, ogniskujący się w kilkunastu postępowaniach karnych toczonych między stronami uniemożliwia poczynienie pozytywnej prognozy kryminologicznej wobec oskarżonego P. P. umożliwiające warunkowe umorzenie postępowania karnego. Nadto należało zauważyć, iż P. P. jest skazanym nieprawomocnym wyrokiem za przestępstwo znęcania się nad oskarżycielką posiłkową, co także poddaje w wątpliwość poczynienie pozytywnej prognozy kryminologicznej. Dodatkowo w ocenie Sądu Rejonowego warunkowemu umorzeniu postępowania karnego przeciwstawia się także poziom jego winy. Jak bowiem wskazano w powyższym akapicie w okolicznościach tego procesu nie zmaterializowały się okoliczności limitujące poziom zawinienia oskarżonego, gdzie poziom winy sprawcy jest także elementem

<p>konstytuującym prawną dopuszczalność warunkowego umorzenia postępowania.</p> <p>W związku z powyższym Sąd Rejonowy w punkcie I wyroku uznał oskarżonego P. P. za winnego tego, że w okresie od nieustalonego dnia lipca 2018 roku do 8 października 2018 roku w N. dokonał ukrycia, usunięcia dokumentu, którym nie miał prawa wyłącznie dysponować w postaci dziennika budowy budynku mieszkalnego położonego na działce nr (...) działając na szkodę W. P. tj. przestępstwa z art. 276 k.k.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		P. P.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. P.			Przestępstwo z art. 276 k.k. zagrożone jest grzywną, kara ograniczenia wolności oraz karą pozbawienia wolności do lat dwóch. Sąd Rejonowy zwrócił uwagę, iż na mocy dyrektywy zawartej w art. 58 k.k. w przypadku tego rodzaju zagrożenia karnego karę pozbawienia wolności można wymierzyć tylko i wyłącznie w sytuacji, gdy kara o charakterze nieizolacyjnym nie mogłaby spełnić dyrektyw sądowego wymiaru kary określonych w art. 53 k.k. Zgodnie z tym przepisem sąd wymierza karę według swojego uznania, w

granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jednocześnie wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, zwłaszcza w razie popełnienia przestępstwa na szkodę osoby nieporadnej ze względu na wiek lub stan zdrowia, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego. Sąd Rejonowy zważył, iż w niniejszej sprawie brak jest jakichkolwiek okoliczności nakazujących wymierzenie P. P. kary pozbawienia wolności. Należało zważyć, iż czyn

oskarżonego cechował jedynie średni stopień społecznej szkodliwości. Jednocześnie należało zważyć, iż brak jest okoliczności wskazujących na to, iż P. P. jest osobą niepoprawną. Przeciwnie godzi się zauważyć, iż przedmiotowa sprawa jest wynikiem jego głębokiego konfliktu z oskarżycielką posiłkową. Jednocześnie należało zważyć, iż zachowanie oskarżonego było w dużej mierze motywowane jego interesem finansowym. Tym samym w realiach tej sprawy właściwszy byłby pozapenitencjarny sposób ukarania P. P.. Jednocześnie nie sposób zauważyć, iż oskarżony pracuje zawodowo i jest osobą cierpiącą na choroby neurologiczne. E. niezasadnym byłoby wymierzenie oskarżonemu kary ograniczenia wolności w postaci obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne. W związku z powyższym Sąd Rejonowy zdecydował się wymierzyć oskarżonemu grzywnę. W ocenie Sądu Rejonowego ilość 150 stawek dziennych grzywny jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości tego czynu, a także bierze pod uwagę brak okoliczności limitujących poziom zawinienia P. P.. Jednocześnie jest to niespełna 30 %

ustawowego zagrożenia przewidzianego za występki stypizowany w art. 276 k.k. Uwadze Sądu nie mogło umknąć też intencjonalne działanie sprawcy, który wykorzystując posiadanie dziennika budowy działał na niekorzyść interesów majątkowych pozostającej z nim w konflikcie W. P.. Z drugiej strony należało wziąć pod uwagę na intensywny konflikt pomiędzy byłymi małżonkami. Sąd Rejonowy zważył także, iż oskarżony jest osobą nie posiadającą w chwili obecnej wysokiej zdolności majątkowej. Ów fakt wynika bezpośrednio z wysokiego zadłużenia oskarżonego, który jest zobowiązany znosić szereg egzekucji. W związku z powyższym Sąd określił wysokość jednej stawki dziennej na poziomie minimalnym przewidzianym przez polskiego ustawodawcę tj. w kwocie 10 złotych . W ocenie Sądu grzywna w łącznej wysokości 1500 złotych spełni wymogi związane z realizacją funkcji retributywnej prawa karnego, przy jednoczesnym zachowaniu odniesienie do stopnia karygodności czynu przypisanego oskarżonemu.

Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II	<p>Jednocześnie z uwagi na zasadę odpowiedzialności za wynik procesu i złożenie relewantnego w tym zakresie oświadczenia pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej konieczne było zasądzenie od oskarżonego P. P. na rzecz oskarżycielki posiłkowej W. P. kwoty odpowiadając wysokości poniesionej przez nią wydatków. W uwagi na</p>		

	<p>nieprzedstawienie przez oskarżycielkę posiłkową dowodów poniesienia kosztów przenoszących wysokość stawek minimalnych wynikających z rozporządzenia ministra sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 roku Sąd Rejonowy zasądził kwotę odpowiadającą wysokości stawek minimalnych z § 11 tego aktu prawnego. W tym zakresie należało zauważyć, iż W. P. była reprezentowana przez adwokata J. G. już na etapie postępowania przygotowawczego. Nadto w sprawie rozstrzygnięto po przeprowadzeniu 3 terminów rozpraw, co uzasadniało powiększenie stawki przysługującej oskarżycielce posiłkowej za postępowanie jurysdykcyjne o 40 %. W związku z powyższym Sąd w punkcie II wyroku mając na uwadze powyższe względy zasądził na rzecz oskarżycielki posiłkowej kwotę 1704 złotych tytułem wydatków poniesionych przez W. P. toku niniejszego procesu.</p>	
III	<p>Natomiast rozliczając koszty procesu stanowiące koszty sądowe Sąd Rejonowy uwzględnił niekorzystną sytuację materialną oskarżonego P. P. i obciążył go tymi kosztami</p>	

jedynie w odniesieniu do opłaty, stanowiącej odpowiednik wymierzonej oskarżonemu kary. Kwota 150 złotych nie może być bowiem uznana za nadmierne obciążenie oskarżonego, który jest mężczyzną w sile wieku, pracującego zawodowo. Nadto pełnemu zwolnieniu oskarżonego przeciwstawiło się jego intencjonalne działanie oraz wzgląd na zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Dlatego też w punkcie III wyroku Sąd Rejonowy zasądził od oskarżonego P. P. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 150 złotych, zaś na podstawie art. 624 k.p.k. zwolnił go z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w pozostałej części.

Podpis